

Polski na Spokojnie

Pewnego dnia nowy nauczyciel powiedział dr Marii Montessori, że wokół jego miejskiej szkoły nie ma nic godnego odkrywania. Maria Montessori wyprowadziła więc dzieci przed budynek. Po godzinie nie odeszły one nawet trochę dalej niż sięgały mały zachwaszczony ogródek. Znalazły tam niezliczone oznaki życia, które ich całkowicie zafascynowały. ¹

Scenariusz 1

Tytuł: Wyprawa w poszukiwaniu najpiękniejszego liścia

Miejsce: Teren szkolnego zieleńca, park, las

Środki dydaktyczne: wydrukowane wzory liści parkowych, wydrukowane pasujące do liści wzory drzew wraz z krótkim opisem, ewentualnie kreda

Metody: instruktaż, ćwiczenie praktyczne, zabawa

Cel ogólny:

- Poznanie w praktyce słownictwa związanego z przyrodą
- Poprawa kondycji psychofizycznej dzieci
- Integracja z polskim krajobrazem kulturowym

Cele szczegółowe:

- Spacer na świeżym powietrzu dotlenia organizm i poprawia kondycję, poprawia krążenie krwi, apetyt, wzmacnia odporność.

Projekt realizowany jest przy wsparciu udzielonym przez Biuro Edukacji m. st. Warszawy. Realizacja zadania publicznego jest możliwa dzięki wsparciu finansowemu zapewnionemu przez Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci UNICEF.

- Uczniowie ćwiczą spostrzegawczość i zdolność koncentracji.
- Uczniowie ćwiczą umiejętność poprawnego wypowiedzania się na dany temat (w tym przypadku na temat tego, co widzą).
- Uczniowie nabywają umiejętność zdrowej rywalizacji (nie za wszelką cenę i nie dla konkretnej nagrody), przez co budują pozytywne relacje społeczne z kolegami.
- Uczniowie wyostrzają swoje zmysły wzroku, węchu, dotyku.

Przebieg zadania:

Dzielimy dzieci na grupy 5-osobowe.

Przypisujemy opiekunów do każdej grupy (ewentualnie grupy mogą być w zasięgu wzroku).

Wybieramy lidera grupy. Liderzy dostają zestaw liści wydrukowanych na papierze.

Nauczyciele posiadają wydrukowane rysunki drzew pasujących do liści wraz opisem.

Czas na poszukiwania w terenie: 30 min.

Grupy, które znalazły wszystkie liście gromadzą się przy nauczycielu.

Nauczyciel prezentuje poszczególne drzewa i wywołuje kolejne grupy do pokazania liści.

Opowiada o nich wykorzystując opisy oraz poznane wcześniej słownictwo na lekcjach w klasach.

Można też zagłosować na najpiękniejszego liścia.

Można również pokolorować liście.

¹ Susan Stephenson, *The Joyful Child*, The Michael Olaf Company, California, 2013 za: *W dziką stronę. Rozmowy o edukacji w przyrodzie*, pod red. Agnieszki Gaszyńskiej, Gosi Świderek. Ośrodek Działań Ekologicznych „Źródła”, Łódź, 2016, s.68.¹

Projekt realizowany jest przy wsparciu udzielonym przez Biuro Edukacji m. st. Warszawy. Realizacja zadania publicznego jest możliwa dzięki wsparciu finansowemu zapewnionemu przez Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci UNICEF.

Korzyści płynące z zajęć:

- Uczniowie pozyskują nowe wiadomości na temat roślin rosnących w najbliższym otoczeniu szkoły.
- Konieczność samodzielnego zapisania właściwej nazwy gatunkowej roślin, z których pochodzą liście stymuluje pamięć i koncentrację ucznia.
- Uczniowie poznają nazwy gatunkowe roślin w języku polskim występujących w otoczeniu szkoły.
- Uczniowie mają możliwość samodzielnego wyboru liści, co sprzyja uruchamianiu procesów decyzyjnych (dziś są to liście, w przyszłości będą dokonywać innych wyborów, które będą wymagały zastanowienia i podjęcia decyzji).
- Ruch na świeżym powietrzu sprzyja wzmocnieniu mięśni, poprawie kondycji, poprawia dotlenienie organizmu.
- Wspólna zabawa sprzyja nawiązywaniu właściwych relacji koleżeńskich.

Projekt realizowany jest przy wsparciu udzielonym przez Biuro Edukacji m. st. Warszawy. Realizacja zadania publicznego jest możliwa dzięki wsparciu finansowemu zapewnionemu przez Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci UNICEF.

Scenariusz 2

Temat: Park Miniatur

Miejsce: Teren szkolnego zieleńca, park, las

Środki dydaktyczne: lupa, kartka, ołówek, sznurek 3 m

Metody: instruktaż, obserwacja, notatka

Cel główny:

- Odkrywanie natury w miniaturze
- Poznanie nazw elementów przyrodniczych

Cele szczegółowe:

- Uczniowie słuchają objaśnienia nauczyciela na temat sposobu wykonania pracy.
- Uczniowie samodzielnie wybierają fragment otoczenia, który będą obserwować.
- Uczniowie uczą się pracować w grupie.
- Uczniowie utrwalają słowa poznane na lekcjach teoretycznych.
- Uczniowie ćwiczą spostrzegawczość i zdolność koncentracji.
- Uczniowie ćwiczą umiejętność poprawnego wypowiedzania się na dany temat (w tym przypadku na temat tego, co widzą).
- Uczniowie nabywają umiejętności zdrowej rywalizacji (nie za wszelką cenę i nie dla konkretnej nagrody), przez co budują pozytywne relacje społeczne z kolegami.
- Uczniowie wyostrzają swoje zmysły wzroku, węchu, dotyku.
- Uczniowie pamiętają o umyciu rąk po zakończeniu zajęć.

Projekt realizowany jest przy wsparciu udzielonym przez Biuro Edukacji m. st. Warszawy. Realizacja zadania publicznego jest możliwa dzięki wsparciu finansowemu zapewnionemu przez Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci UNICEF.

Przebieg zadania:

Zadanie można przeprowadzić pojedynczo, w parach lub małych zespołach do 4–5 osób. Najważniejszym elementem tego ćwiczenia jest zaciekawienie światem maleńkich stworzeń i roślin, który znajduje się pod naszymi stopami i często nie zdajemy sobie sprawy, jak bogate życie się tam toczy.

Każda osoba/grupa otrzymuje lupę, kartkę i ołówek do notatek oraz sznurek długości ok. 3 metrów.

Dzieci zawiązują końce sznurka, tworząc dużą pętlę. Związany sznurek kładą na ziemi, tak aby stworzyć granice bardzo wyjątkowego parku miniatur. Zadaniem dzieci jest wyobrażenie sobie, że są wielkości mrówki. Następnie mają dokładnie przyjrzeć się ziemi wewnątrz każdej pętli i nadać parkowi nazwę, wytyczyć ścieżkę edukacyjną, zwrócić uwagę na szczególne cechy parku, wyjątkowe rośliny, zwierzęta czy niezwykłe cechy gleby.

Po skończeniu zadania każda grupa wybiera reprezentanta, który opowiada o parku zaczynając od nazwy.

Korzyści wynikające z zajęć:

- Uczniowie utrwalają nawyk uważnego obserwowania otoczenia.
- Uczniowie rozwijają kreatywność.
- Uczniowie ćwiczą koncentrację nad wykonywanym zadaniem.
- Uczniowie spędzają czas w pięknym otoczeniu na świeżym powietrzu.
- Przebywanie na świeżym powietrzu, sprzyja wyciszeniu, odprężeniu, obniżeniu napięcia nerwowego.

Projekt realizowany jest przy wsparciu udzielonym przez Biuro Edukacji m. st. Warszawy. Realizacja zadania publicznego jest możliwa dzięki wsparciu finansowemu zapewnionemu przez Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci UNICEF.

Scenariusz 3

Temat: Orkiestra prosto z natury

Miejsce: Teren szkolnego zieleńca, park, las

Środki dydaktyczne: elementy naturalne występujące w przyrodzie, jabłko, słodka bułeczka, sok

Metody: instruktaż, konkurs, koncert, zabawa

Cel główny:

- Utrwalenie nazw naturalnych elementów przyrodniczych.

Cele szczegółowe:

- Uczniowie utrwalają nawyk uważnego obserwowania otoczenia.
- Wskazanie ciekawego sposobu spędzania wolnego czasu bez komputera.
- Uczniowie rozwijają kreatywność.
- Uczniowie spędzają czas w pięknym otoczeniu na świeżym powietrzu.
- Uczniowie integrują się z otoczeniem kulturowym.

Przebieg zadania:

Zaproś dzieci do stworzenia swojego instrumentu z tego, co znajdą w parku. Mogą to być np. szyszki, kasztany, patyki, dwa kamienie, gałęzie, szeleszczące liście, ale nie butelki czy puszki. W tym miejscu warto uzmysłowić dzieciom różnice między materiałem naturalnym a wytworzonym przez człowieka.

Kiedy każdy ma swój instrument, a najlepiej kilka, podziel dzieci na dwie grupy i niech rozpoczną koncert. Głośniejsza grupa wygrywa!

Następnie stwórz wspólną orkiestrę po zakończeniu konkursu. Najpierw należy wybrać dyrygenta. Dyrygent decyduje o tym, czy orkiestra gra głośno, cicho czy zupełnie cicho. Wprowadzamy muzyków w sygnały: ręce dyrygenta podniesione - graj jak najgłośniej, ręce

Projekt realizowany jest przy wsparciu udzielonym przez Biuro Edukacji m. st. Warszawy. Realizacja zadania publicznego jest możliwa dzięki wsparciu finansowemu zapewnionemu przez Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci UNICEF.

opuszczone - graj cicho, ręce schowane za plecami - cisza. Prawa ręka uniesiona - prawa strona orkiestry, lewa ręka uniesiona - lewa strona orkiestry.

Korzyści płynące z zajęć:

- Uczniowie poznają ciekawą formę spędzania wolnego czasu na świeżym powietrzu.
- Zabawy sprzyjają uruchomieniu i wyostreniu różnych zmysłów: wzroku, słuchu, smaku.
- Uczniowie podczas zabaw ćwiczą spostrzegawczość i koncentrację.
- Oddalenie parku od dróg, hałasu i gwaru sprzyja skupieniu się na obecnej sytuacji, nie występują tu rzeczy zakłócające koncentrację i odwracające uwagę.
- Odcucie przyjemnie spędzonego czasu potęguje też posiłek na świeżym powietrzu, bo zwykła bułka lub soczyste jabłko na dworze smakują zupełnie inaczej niż w kuchni przy stole. To sprzyja poprawie apetytu, uatrakcyjnia czas zabawy i odpoczynku.

Projekt realizowany jest przy wsparciu udzielonym przez Biuro Edukacji m. st. Warszawy. Realizacja zadania publicznego jest możliwa dzięki wsparciu finansowemu zapewnionemu przez Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci UNICEF.

Scenariusz 4

Temat: Naturalne Memory

Miejsce: Teren szkolnego zieleńca, park, las

Środki dydaktyczne: elementy naturalne występujące w przyrodzie, naturalne otoczenie

Metody: instruktaż, zabawa terenowa, pogadanka

Cel główny:

- Utrwalenie nazw naturalnych elementów przyrodniczych

Cele szczegółowe:

- Poznanie narracji w języku polskim.
- Uczniowie ćwiczą pamięć i koncentrację.
- Uczniowie uczą się pracować w grupie.
- Uczniowie utrwalają słowa poznane na lekcjach teoretycznych.
 - Uczniowie ćwiczą spostrzegawczość i zdolność koncentracji.
 - Uczniowie ćwiczą umiejętność poprawnego wypowiedzania się na dany temat (w tym przypadku na temat tego, co widzą).

Przebieg zadania:

Zbierz w tajemnicy około 10 przedmiotów charakterystycznych dla danego obszaru, m.in. nasiona, szyszki, kamyki, części roślin, znaki zwierząt.

Połóż przedmioty na chuście i przykryj je inną. Następnie powiedz dzieciom, że pod chustą

Ciekawostki: w trakcie zbierania uczniowie poznają nazwy gatunków roślin, z których pochodzą liście oraz poznają ciekawostki związane z poszczególnymi gatunkami (np.: informacja, iż z soku brzoźowego pozyskuje się wodę brzoźową na wzmocnienie odporności organizmu, z kory wierzby pozyskuje się substancje, z których wytwarza się spirytus salicylowy do odkażania ran, z kasztanowca robi się maści na bolące nogi, z płatków róż robi się perfumy, a z owoców róż zdrowe konfitury na zimę, z owoców pigwowca również robi się konfitury bardzo bogate w witaminę C, które zimą można dodawać do herbaty zamiast cytryny itp.)

znajduje się 10 naturalnych obiektów, które można znaleźć w okolicy, a kiedy je odkryjesz, będą miały 25 sekund, aby je obejrzeć i dobrze zapamiętać.

Zadaniem dzieci będzie samodzielne zebranie tych samych okazów z obszaru, na którym się znajdują. Po 5 minutach poszukiwania zawołaj dzieci.

Nieco teatralnym gestem wyciągaj przedmioty jeden po drugim, opowiadając o nich ciekawostki i sprawdzając, ile dzieci znalazło te same przedmioty.

Korzyści płynące z zajęć:

- Spacer po świeżym powietrzu dotlenia organizm i poprawia kondycję, poprawia krążenie krwi, apetyt, wzmacnia odporność.
- Uczniowie wyszukując zmian w przyrodzie ćwiczą spostrzegawczość i koncentrację.
- Spacer sprzyja poczuciu radości, dobrego humoru, lekkości, gdyż wszystko dookoła jest świeże, soczyste, pachnące i pozytywnie nastrojające, rozwijająca się niemalże w oczach przyroda dodaje energii i chęci do działania.
- Obserwacja zjawisk pogodowych, ptaków, owadów, roślin czy innych elementów przyrody sprzyja zadawaniu pytań, rozmowom, poszerzaniu wiedzy.
- Swobodne rozmowy uczniów z nauczycielem prowadzone w trakcie spacerów sprzyjają też nabywaniu i utrwalaniu umiejętności poprawnego formułowania zdań, poprawnego wystawiania się, używania właściwych wyrażień, zwrotów i słów. To daje również możliwość utrwalania umiejętności prowadzenia kulturalnej rozmowy na różne tematy z zachowaniem odpowiednich zwrotów grzecznościowych, poszanowania odmiennego zdania innej osoby na dany temat, grzecznej wymiany zdań.
- Swobodne rozmowy przy okazji spacerów pozwalają uczniom na wyrażanie swojego zdania, opowiadania swoich doświadczeń, dzielenia się swoimi wrażeniami, co ma

Projekt realizowany jest przy wsparciu udzielonym przez Biuro Edukacji m. st. Warszawy. Realizacja zadania publicznego jest możliwa dzięki wsparciu finansowemu zapewnionemu przez Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci UNICEF.

szczególne znaczenie dla uczniów zamkniętych w sobie, wstydliwych, o zaniżonej samoocenie. W takich sytuacjach mają oni szansę otworzenia się przed innymi (mała grupka znanych osób na spacerze daje poczucie bezpieczeństwa), pokazania się z dobrej strony, zaistnienia choćby w wąskim gronie bez obawy skrytykowania, ośmieszenia, czy zignorowania przez innych.

Projekt realizowany jest przy wsparciu udzielonym przez Biuro Edukacji m. st. Warszawy. Realizacja zadania publicznego jest możliwa dzięki wsparciu finansowemu zapewnionemu przez Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci UNICEF.

Inspiracje:

1. Pedagogika Dzikiej Przyrody, która przywędrowała do Polski ze Stanów Zjednoczonych. Ojcami tego nurtu są Tom Brown i jego uczeń: Jon Young.

TOM BROWN <https://www.trackerschool.com/>

JON YOUNG <https://8shields.org>

2. Terapia Naturą

Berger Ronen, Nature Therapy, Published by Nature Therapy Center in September 2009, Israel.

Ronen Berger był założycielem i szefem Centrum Terapii Przyrodniczej w Izraelu. Książka Nature Therapy jest zbiorem jego doświadczeń opartych na poprzednich wykonywanych przez niego zawodach z dziedziny ekologii, ochrony przyrody, dramy, terapii ciała i tańca. Założył i prowadzi programy terapii przyrodniczej dla dzieci z trudnościami w nauce i opóźnionych w rozwoju dla Izraelskiego Ministerstwa Edukacji oraz programy dla tych, którzy doświadczyli traumy. Ustanowił i prowadził podyplomowe kursy terapii przyrodniczej na Uniwersytecie w Tel Awiwie, Sapir College i Uniwersytecie w Haifie - Shiluv Center w Izraelu. Jego badania obejmują szeroki zakres tematów związanych z terapią przyrodniczą.

3. Zabawy:

Park w miniaturze, <https://harriscenter.org/programs-and-education>

Naturalna orkiestra, Games for Nature, Environmental education through the eyes of young people, 2010

Projekt realizowany jest przy wsparciu udzielonym przez Biuro Edukacji m. st. Warszawy. Realizacja zadania publicznego jest możliwa dzięki wsparciu finansowemu zapewnionemu przez Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci UNICEF.

Scenariusz 5

Tytuł: Tradycyjne gry i zabawy polskie

*(Stary niedźwiedź mocno śpi, Ciuciubabka, Mam chusteczkę haftowaną, Jaworowi ludzie-
Mosty dla pana starosty)*

Miejsce: Szkolny korytarz, teren szkolnego zieleńca, plac zabaw

Środki dydaktyczne: bezpieczne otoczenie, chustka, chusteczka

Metody: instruktaż, podanie melodii przez nauczyciela, zabawa

Cel ogólny:

- Poznanie tradycyjnych gier i zabaw polskich
- Rozbudowanie słownika

Cel szczegółowy:

- Uczniowie zapoznają się z tekstem i z melodią piosenki.
- Uczniowie poznają zasady gier i zabaw.
- Uczniowie uświadamiają sobie zasady poprawnego wykonywania różnych czynności ruchowych.
- Uczniowie wdrażają się do samodzielności, samooceny i samokontroli.
- Uczniowie uczą się pracować w grupie.
- Uczniowie pracują nad motoryką, pracują nad postawą ciała.
- Uczniowie poprawiają wydolność i odporność organizmu.
- Uczniowie utrwalają słowa poznane na lekcjach teoretycznych.
- Uczniowie ćwiczą spostrzegawczość i zdolność koncentracji.

Projekt realizowany jest przy wsparciu udzielonym przez Biuro Edukacji m. st. Warszawy. Realizacja zadania publicznego jest możliwa dzięki wsparciu finansowemu zapewnionemu przez Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci UNICEF.

- Uczniowie nabywają umiejętności zdrowej rywalizacji (nie za wszelką cenę i nie dla konkretnej nagrody), przez co budują pozytywne relacje społeczne z kolegami.

Stary niedźwiedź mocno śpi – zasady zabawy

Jedno z dzieci siada na podłodze i udaje, że śpi. Reszta dzieci tworzy wokół niego kółko. Trzymając się za ręce chodzi i cicho śpiewa:

Stary niedźwiedź mocno śpi, stary niedźwiedź mocno śpi.

My się go boimy, na palcach chodzimy (dzieci idą na palcach).

Jak się zbudzi to nas zje. Jak się zbudzi to nas zje.

Pierwsza godzina niedźwiedź śpi.

Druga godzina niedźwiedź chrapie. (zaczynają śpiewać głośno)

Trzecia godzina niedźwiedź łapie!

Gdy ostatni werset piosenki zostanie odśpiewany, „niedźwiedź” budzi się i zaczyna gonić rozbiegające się dzieci. Złapane dziecko zostaje nowym niedźwiedziem i zabawa zaczyna się od nowa.

YouTube: melodia <https://youtu.be/VnerK-faBQ4>

Ciuciubabka- zasady zabawy

Jedno z dzieci zostaje ciuciubabką. Ciuciubabka, staje w środku koła ze zawiązanymi chustką oczami. Ktoś z pozostałych uczestników zabawy okręca ją (okręcać może więcej dzieci) dookoła i pyta:

– *Ciuciubabko, na czym stoisz?*

– *Na becze – odpowiada ciuciubabka.*

– *A co jest w tej becze?*

– *Kapusta i kwas.*

– *No to, ciuciubabko, łap nas!*

Projekt realizowany jest przy wsparciu udzielonym przez Biuro Edukacji m. st. Warszawy. Realizacja zadania publicznego jest możliwa dzięki wsparciu finansowemu zapewnionemu przez Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci UNICEF.

Ciuciubabka, poruszając się po omacku, stara się jak najszybciej kogoś złapać i dotykając go – rozpoznać (podać imię). Nie jest to wcale proste. Ten kto zostanie rozpoznany, „za karę” zostaje ciuciubabką i zabawa zaczyna się od nowa.

Mam chusteczkę haftowaną – zasady zabawy

Dzieci siadają w kręgu. Wybierają jedną osobę, może też być chętna osoba, która się zgłosi. Wybrany uczestnik zabawy spaceruje za plecami dzieci siedzących w kręgu. Dzieci śpiewają piosenkę:

*Mam chusteczkę haftowaną, co ma cztery rogi,
kogo kocham, kogo lubię rzucę mu pod nogi.
Tej nie kocham, tej nie lubię, tej nie pocałuję,
a chusteczkę haftowaną tobie podaruję.*

Chodząca dookoła osoba musi przed końcem piosenki rzucić komuś chusteczkę za plecami i szybko okrążając innych uczestników zająć miejsce tej osoby. W tym czasie osoba, której została rzucona chusteczka, musi szybko wstać i obiegając wszystkich dookoła zająć z powrotem swoje miejsce, zanim zrobi to osoba, która rzuciła jej chusteczkę. Jeśli się jej nie uda to ona będzie teraz spacerować i rzucać chusteczkę.

YouTube: melodia: <https://youtu.be/3luOATrVOCE>

Projekt realizowany jest przy wsparciu udzielonym przez Biuro Edukacji m. st. Warszawy. Realizacja zadania publicznego jest możliwa dzięki wsparciu finansowemu zapewnionemu przez Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci UNICEF.

Jaworowi ludzie (Mosty dla pana starosty) – zasady zabawy

Zabawę należy przeprowadzić w większej grupie dzieci. Dwoje dzieci ustawia się naprzeciwko siebie podając sobie ręce, które unoszą do góry, tworząc coś w rodzaju otwartej bramy. Pod tą bramą w rytm śpiewanej piosenki przechodzą dzieci zakręcając raz w lewo, raz w prawo:

Dzieci śpiewają piosenkę:

Jawor, jawor, jaworowi ludzie, co wy tu robicie?

Budujemy mosty, dla pana starosty,

tysiąc koni przepuszczamy, a jednego zatrzymamy!

Dzieci pojedynczo przechodzą pod mostem. Przy słowach: „a jednego zatrzymamy” brama opada zatrzymując jednego z uczestników zabawy. Złapane dziecko staje za jednym z dzieci tworzącym most, kładąc mu ręce na ramionach. W ten sposób most wydłuża się. Wygrywa dziecko które zostaje złapane jako ostatnie.

YouTube: melodia: <https://youtu.be/knluLWPSmDg>

Korzyści:

- Zabawy i gry połączone ze śpiewem rozwijają poczucie rytmu u dzieci oraz wpływają na ich umuzykalnienie.
- Zabawy i gry połączone ze śpiewem wpływają kojąco na poprawę nastroju, przyczyniają się do wyzwolenia pozytywnych emocji jak radość, zadowolenie.
- Zabawy i gry połączone ze śpiewem działają relaksacyjnie, odprężają i poprawiają nastrój.
- Zabawy i gry połączone ze śpiewem umożliwiają rozwijanie indywidualnych, twórczych zdolności dzieci oraz ich talentów.

Projekt realizowany jest przy wsparciu udzielonym przez Biuro Edukacji m. st. Warszawy. Realizacja zadania publicznego jest możliwa dzięki wsparciu finansowemu zapewnionemu przez Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci UNICEF.

- Zabawy i gry połączone ze śpiewem kształtują umiejętność nawiązywania i utrzymywania poprawnych kontaktów z innymi dziećmi i dorosłymi.
- Zabawy i gry połączone ze śpiewem kształtują poczucie przynależności do swojej społeczności (przedszkola), środowiska lokalnego.
- Zabawy i gry połączone ze śpiewem kształtują umiejętności ruchowe, niezbędne w różnych przejawach działalności ludzkiej: rekreacyjnej, sportowej, obronnej, artystycznej oraz służącej zdrowiu.
- Zabawy i gry połączone ze śpiewem kształtują charakter i pożądane postawy w działaniu zarówno indywidualnym, jak i zespołowym.
- Gry i zabawy wpływają na harmonijny rozwój organizmu.

Projekt realizowany jest przy wsparciu udzielonym przez Biuro Edukacji m. st. Warszawy. Realizacja zadania publicznego jest możliwa dzięki wsparciu finansowemu zapewnionemu przez Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci UNICEF.

Teksty zabaw do wydruku:

Stary niedźwiedź mocno śpi

Stary niedźwiedź mocno śpi, stary niedźwiedź mocno śpi.

My się go boimy, na palcach chodzimy (dzieci idą na palcach).

Jak się zbudzi to nas zje. Jak się zbudzi to nas zje.

Pierwsza godzina niedźwiedź śpi.

Druga godzina niedźwiedź chrapie. (zaczynają śpiewać głośno)

Trzecia godzina niedźwiedź łapie!

Ciuciubabka

– *Ciuciubabko, na czym stoisz?*

– *Na becze – odpowiada ciuciubabka.*

– *A co jest w tej becze?*

– *Kapusta i kwas.*

– *No to, ciuciubabko, łap nas!*

Mam chusteczkę haftowaną

Mam chusteczkę haftowaną, co ma cztery rogi,

kogo kocham, kogo lubię rzucę mu pod nogi.

Tej nie kocham, tej nie lubię, tej nie pocałuję,

a chusteczkę haftowaną tobie podaruję.

Projekt realizowany jest przy wsparciu udzielonym przez Biuro Edukacji m. st. Warszawy. Realizacja zadania publicznego jest możliwa dzięki wsparciu finansowemu zapewnionemu przez Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci UNICEF.

Inspiracje:

J. Huizinga, Homo ludens. Zabawa jako źródło kultury, Czytelnik, Warszawa, 1985.

Marja Germanówna, Gry, zabawy oraz ćwiczenia na boisku w szkole powszechnej. Podręcznik dla nauczyciela. Wyd. K. S. Jakubowski, Lwów:, 1923, s. 43.

Marek P. Napierała, Zbiór zabaw i gier ruchowych, Akademia Bydgoska im. Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz, 2001.

Projekt realizowany jest przy wsparciu udzielonym przez Biuro Edukacji m. st. Warszawy. Realizacja zadania publicznego jest możliwa dzięki wsparciu finansowemu zapewnionemu przez Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci UNICEF.